

St. Paul

Menighetsblad nr. 2
November 2020

· Kjære menighet
· Vandring til Fana
· Adventstanker

s. 3 · Julemesser
s. 4 · Josef
s. 6 · Sta Sunniva

s. 7 og 19
s. 8
s. 10

· Gled og fryd dere
· Jesu fødsel
· Økonomi

s. 12
s. 14
s. 16

#TRYGGIBØNN

Tirsdag 3. november tok Samarbeidsrådet for tros og livssynssamfunn i Bergen initiativ til en markering for trosfrihet og mot terror. Represtandter for 13 trossamfunn i Bergen samlet seg foran Bergen moske. Deretter vandret de over Nygårdshøyden og endte opp utenfor St. Paul kirke der det var flere appeller.

Her er appellen dom Alois holdt:

Kjære dere.

Vi er samlet i dag, under inntrykket av de siste ukenes volds- og terrorhandlinger, som har rystet hele verden, – om det er halshugging av gamle damer i Notre Dame i Lyon, eller en lærer i Paris, om det er knivstikking av muslimske kvinner i Paris eller skyting og mord i jødekvartalet i Wien, – det er alt sammen forferdelig og at det til dels skjer i Guds navn, gjør det enda verre, for i tillegg til mord og terror, kommer gudsbespottelse. For drap og vold i Guds navn er gudsbespottelig.

Vår kristne tro forbyr å ta liv, om det er voksne mennesker, om det er mennesker som har gjort seg skyldige i forbrytelser eller uskyldige mennesker, om det er barnet i mors liv eller de gamle og syke: Livet er hellig, for det er en Guds gave og derfor vender den som tar liv seg mot Gud, idet han eller hun forakter Gud som har skapt mennesket og gitt det livet. Da avsier og motsier man Gud Fader, Gud Sønn og Gud, Den Hellige Ånd; da skjærer man over forbindelsen til Kristi mystiske legeme, som er Kirken; da er man avskåret, dvs. man har selv skåret av forbindelsen til Livets Tre, som er Kristus, og man har ikke lenger livet i seg, det evige liv.

I 60 og 70-årene, da IRA var veldig aktiv med drap og terror i Irland og England, da ble de omtalt i mediene som «den katolske terrororganisasjonen IRA». Men det var helt feilaktig. – Den Katolske Kirke sa med en gang fra, at de som utfører terrorhandlinger, de er ikke lenger katolikker, de er utstøtt av Kirkens fellesskap – «Anathema sit» – de er ikke lenger katolske kristne og de har ikke del i det guddommelige liv. I det de gjør det de gjør, skjærer de over forbindelsen til Kirken og

Livet; de er «ipso facto» ekskommunisert – eller bannlyst. Om de blir drept, er der ingen salighet for dem.

Vi ønsker at alle trossamfunn- og alle mennesker – må stå sammen i den samme den samme klare avvisende holdning til vold og terror.

Derfor er vi samlet og marsjerer stille gjennom byens gater – for å markere vår avsky og vår avstandtagen til drap og terror. Slikt har ingen plass i vår tro; slikt har ingen plass i vårt samfunn og vi må motarbeide det, både aktivt i ord og handling og ved vår avvisende og fordømmende holdning.

Alle skal kunne komme sammen for å be og utøve sin religion – eller å la være å utøve noen religion – uten å måtte frykte for sitt liv.

Vi deler sorgen over alle dem, som på slikt grusomt vis er blitt drept eller såret.

La oss ikke dømme hverandre for onde menneskers handlinger; men la oss stå sammen og forsvare livet – og alle menneskers rett til liv – og til fritt å utøve sin tro.

KJÆRE TROENDE

Jeg hadde trodd at jeg denne gangen skulle kunne skrive til dere om noe annet enn Coronapandemien. Men så kommer nettopp de nye, skjerpede retningslinjene fra Bergen kommune, som begrenser antallet messebesøkende til maksimalt 20. Det betyr at messebesøket blir redusert med 75% fra de i utgangspunktet allerede begrensede 90 som vi hadde inntil nå.

Dette gjør vondt, aller mest for dere, som gjerne vil komme til messe men også for oss prester, som gjerne vil nå ut til alle troende med sakramentene og forkynnelsen – og så får vi ikke lov.

Jeg vet at dere lengter etter å feire messen, etter å komme sammen som Guds folk for å tilbe Ham, vår Gud, for å møte Ham i Hans Ord og Sakrament. Jeg kjenner selv denne lengselen, dersom jeg av en eller annen grunn ikke får feire messe en søndag. Det er som å gå konstant sulten og ikke få mat. Den nordnorske dikterpresten han skrev i et av sine dikt: «Torsken den er våres daglige brød ...» men jeg tenker at vi katolikker kan sette inn «messen» i torskens sted: Messen den er våres daglige brød, og bliver den borte da lider vi nød, da banker sulten på døren.

Ja, uten messen, da lider vi nød. Jesus sier: «Jeg er det levende brød som er kommet ned fra himmelen. Den som spiser av dette brødet, skal leve til evig tid. Og det brødet jeg vil gi, er mitt legeme, som jeg gir for verden.» (Joh 6,51)

Når vi ikke får komme til messen; når vi ikke får høre Guds Ord og motta Kristi Legeme, da føler vi det sterkt – at noe viktig mangler – møtet med Gud i Sakramentet – den Guds Nåde som Sakramentet formidler til oss.

Nå er det ikke slik at vi, selv om vi føler at vi blir sulteforet, nødvendigvis må gå til grunne. Kristne mennesker har måttet unnvære både forkynnelse og sakramenter under forfølgelsestider, f.eks. katolikkene i England og Irland på 16-hundretal-

let, eller i Mexico på 19-hundretallet, – eller tenk på indianerne fra jesuittrepublikken i Sør-Amerika, som flyktet inn i jungelen for ikke å bli gjort til slaver av portugiserne, og som bevarte den katolske tro ren og klar i hundrevis av år, uten annen hjelp enn dåpens sakrament og muntlig overlevering av bibelens og katekismens ord.

Så skal også vi overleve gjennom den nåværende krise. Vi lider under nedstengning og begrensninger som hindrer oss i å leve vårt trosliv slik som vi har vært vant til det. Men Gud er oss ikke fjern. Han er nær hver den som kaller på Ham; Han lar seg finne av den som søker Ham.

Vi får ta i bruk de muligheter som ligger foran oss. Når vi får muligheten, kan vi melde oss på og få en plass i en av søndagens (eller ukedagenes) messer, og når vi ikke har fått plass i en messe, kan vi følge en strømmet messe via internett. Det er ikke det samme som fysisk å være med og feire messen i kirken, men det er en god erstatning – og bedre enn ingen ting. Vi kan ta frem messeboken (evt. på nett) og lese søndagens tekster og meditere over dem. Hele familien kan samles om det og om bønnen om åndelig kommunion. Vi kan be rosenkransen, alene eller sammen, ja, på nett.

Alle disse ting som vi kan gjøre, alene eller sammen, hjelper oss og styrker oss i troen. De vanskelighetene som vi har å stride med og som vi overvinner, gjør oss sterkere. Ja, kanskje kan denne prøvelsestiden bli en mulighet til å komme nærmere Gud. Kanskje kan vår åndelige nød nå, hjelpe oss til å utvikle oss fra å være passive mottakere til å bli aktive troende, katolske kristne, som både kjenner sin tro og er villig til å dele den med andre.

Må Gud velsigne oss alle og styrke oss med Sin Hellige Ånd.

DERES SOGNEPREST DOM
ALOIS

VANDRING TIL FANA

Lørdag 12. september gikk turen til det hellige kors kirke i Fana for å feire Korsets Opphøyelse. Vi var ikke så mange da vi startet fra St. Paul kl. 11.00, (ikke så rart siden det samme dag var der tre fermingsmesser i vår menighet), men vi ble flere fra Lagunen og enda flere fra Stend stasjon.

I år valgte man å gå over Stendafjellet, litt stigning i begynnelsen, men en veldig vakker og rolig rute. Værvarsel for dagen var ikke særlig optimistisk, men mellom Lagunen og Stendafjellet kom solen, og vi kunne nytte både utsikten mot Smørås og sensommerfargene i skogen. Pilegrimene bad rosenkrans, korsveiandakt og sang hele veien på norsk, polsk, vietnamesisk og, selvfølgelig, latin. Pater Janusz var med oss hele veien.

Siden smittereglene på vandringsdagen bare tillot 50 deltakere, var det dessverre noen som ikke fikk plass i kirken. De som meldte seg på forhånd måtte prioriteres.

Den hellige messe i Fana kirke ble feiret av dom Gregor, pater Hai og pater Janusz. Og til slutt fikk vi velsignelse med den hellige kors-

relikvien. På kirketrappen uttrykte flere et ønske om å komme tilbake neste september og kanskje feire messe i Fana kirke oftere.

Vi takker alle som var med og som bidro til at denne turen kunne gjennomføres og stor takk til menigheten i Fana for at vi fikk bruke kirken.

EB

Øverst: Start fra St Paul kirke. Nede: Fremme ved pilegrimsmålet - Fana kirke

Øverst: Over Stendafjellet Venstre: Velsignelse med korsrelikviet
Høyre: Skogstemning. Nede til høyre: Messe i Fana kirke

ADVENTSTANKER

*For et barn er oss født,
en sønn er oss gitt.
Herreveldet er lagt på hans skulder.
Han har fått navnet
Underfull rådgiver, Veldig Gud,
Evig far, Fredsfyrste.*
(JESAJA 9, 6)

Kirken begynner nå et nytt liturgisk år, altså en ny trosvandring for Guds folk.

Vi starter året med Advent, og Advent er en gledelig forberedelsestid, og ventetid for Jesu Kristi komme til våre liv, våre hjem og vår verden. Advent er en tid der vi retter våre hjerter og våre tanker til den nærliggende feiringen av Jesu fødsel. Men, Advent er ikke bare en tid for å minnes spedbarnet Jesu første komme, men også en fornyelse av vårt ønske om hans andre komme, slik leser vi «Se opp og vær våkne, for dere vet ikke når tiden er inne» (Mark 13, 33). Jeg husker Pave Frans' adventbudskap i året 2016 der han sa:

«**I adventstiden** er vi kalt til å utvide hjertets horisont, til å la oss overraske av livet, som hver dag bringer noe nytt. Vi må derfor lære ikke å være avhengige av vår egen trygghet og faste skjemaer, for Herren kommer i den time vi ikke venter det. Han kommer for å føre oss inn i en større og vakrere dimensjon». Derfor trenger vi å være klare, og vi må be Herren om å hjelpe oss til å være klar til å ønske ham velkommen.

Den andre dimensjonen Advent bringer oss er håp. Sannelig, Advent for oss må være en tid fylt med håp. Jeg finner glede i skjønnheten, poesien og håpet ved adventslesningene, spesielt når jeg leser profeten Jesaja. Jeg kan ikke unngå å bli løftet, mitt hjerte gleder seg når jeg leser og mediterer over disse vakre ordene. De var ment å gi israelittene og oss, håp og oppmuntring midt i kriser og vanskeligheter. Mitt ønske er at vi i løpet av disse adventstidene tar oss tid til å lytte og reflektere over disse oppmuntrende skriftstedene, for å la dem slå rot i hjertene våre og tankene våre og fylle oss med nytt håp.

Advent er også tiden for å minne oss på å ikke være redd. Vi leser igjen i Jesajas bok:

*«Og nå, så sier Herren,
som skapte deg, Jakob,
som formet deg, Israel:
Vær ikke redd!
Jeg har løst deg ut,
jeg har kalt deg ved navn, du er min.*

*Går du gjennom vann, er jeg med deg,
gjennom elver, skal de ikke flomme
over deg.
Går du gjennom ild, skal du ikke svi
deg,
og flammen skal ikke brenne deg.*

*For jeg er Herren din Gud,
Israels Hellige, som frelser deg.
Jeg gir Egypt som løsepenge for deg,
Kusj og Seba i stedet for deg.*

Gud beroliger oss og minner oss stadig om ikke å frykte. Gang på gang gir han oss løfter om hva han har gjort, og fortsetter å gjøre, på våre vegne. Vi har ingen grunn til å vike for bekymring når Gud er den som kjemper for oss. Han har forløst oss. Han har kalt oss ved navn. Han er alltid med oss uansett hva vi møter. Han fører oss gjennom hvert vanskelig sted og gjennom det dype vannet.

En viktig oppfordring for oss i Adventstiden er å senke tempoet til tross for presset fra den sekulære kulturen, slik at vi i takknemlighet ber i påvente av den oppløftende julefeiringen i år.

Må Vår Frue, Adventsjomfruen, hjelpe oss til ikke å betrakte oss selv som vårt livs eiere, til ikke å gjøre motstand når Herren kommer for å endre livet vårt; må hun hjelpe oss til å være klare til å bli gjestet av Ham, en etterlengtet og velkommen gjest selv om han skulle komme i veien for våre planer.

P HAI

JULEMESSER I HORDALAND

Dette er de planlagte messene. Endringer kan skje pga smitterestriksjoner.
Følg med på hjemmesiden, bergen.katolsk.no

Torsdag, 24/12, Julaften:

13.00 Familiemesse på norsk
15.00 Familiemesse på norsk
18.00 Messe på Marias Minde på norsk
19.00 Messe på Marias Minde på polsk
19.00 Messe på vietnamesisk
21.00 Messe på polsk
23.00 Midnattsmesse i St. Paul kirke på norsk

Fredag, 25/12 1. Juledag

09.00 Messe på polsk
10.00 Messe på Marias Minde på norsk
11.00 Høymesse på norsk
12.00 Messe på Marias Minde på polsk
13.00 Messe på vietnamesisk
15.00 Messe på polsk
16.30 Messe på tamil
18.00 Messe på engelsk
19.30 Messe på polsk

Lørdag, 26/12 2. Juledag, St. Stefanus

09.00 Messe på polsk
10.00 Messe på Marias Minde på norsk
11.00 Norsk messe
17.00 Messe på tamil
18.00 Messe på filippinsk
19.30 Messe på polsk

Søndag, 27/12 Hl. Familie

09.00 Norsk messe
10.00 Messe på Marias Minde på norsk
11.00 Høymesse på norsk
12.00 Messe på Marias Minde på polsk
13.00 Messe på tamil
13.30 Messe på Marias Minde på polsk
15.00 Messe på polsk
16.30 Messe på litauisk
18.00 Messe på engelsk
19.30 Messe på polsk

Torsdag, 31.12. Nyttårsaften

19.00 Tamilsk takkemesse m/tilbedelse

Fredag, 1/1 1. Nyttårsdag/Maria, Guds mor

10.00 Messe på Marias Minde på norsk
11.00 Høymesse på norsk
13.00 Messe på tamil
15.00 Messe på polsk
16.30 Messe på vietnamesisk
18.00 Messe på engelsk
19.30 Messe på polsk

Lørdag, 2/1

18.00 Messe på latin
19.30 Messe på polsk

Søndag, 3/1 Epifani/Hellig tre kongers dag

09.00 Norsk messe
10.00 Messe på Marias Minde på norsk
11.00 Høymesse på norsk
13.00 Messe på vietnamesisk
12.00 Messe på Marias Minde på polsk
15.00 Polsk messe
18.00 Messe på engelsk
19.30 Messe på polsk

VOSS, St. Olavs Senter

Søndag, 20/12 2020 4. søn. i Adv.
11.00 Høymesse på norsk
Torsdag, 24.12.2020 Julaften
11.00 Messe på engelsk/filippinsk
Fredag, 25/12 2020 1. Juledag
11.00 Høymesse på norsk
Lørdag, 26/12 2020 St. Stefanus
11.00 Messe på polsk/norsk
Søndag, 27/12 2020 Hl. Familie
11.00 Høymesse på norsk
Fredag, 1/1.2021 1. Nyttårsdag
11.00 Høymesse på norsk
Søndag, 3/1 2021 Epifani
11.00 Messe på polsk/norsk

Alle messene er i St. Paul kirke hvis ikke det står noe annet.

JOSEF – DEN GLEMTE HELTEN

KIM LARSEN

FØRST PUBLISERT I VG 26. DESEMBER 2018

Josef kommer ofte i skyggen av Maria og Jesusbarnet. Det i seg selv er ganske overraskende i et mannssamfunn som datidens Palestina.

Hva vet vi om den historiske Josef? Hans familie stammet fra Nasaret. Av yrke var han en håndverker, mest sannsynlig tømrer, kanskje også murer. Slikt arbeid hadde ikke noen særlig status i datidens samfunn, så vi kan anta at Jesus vokste opp i en relativt fattig familie.

Maria kom også fra enkle kår, og eksempler på at de ikke var økonomisk velholdne antydes i forbindelse med beretningen om det offeret som foreldrene bar frem i tempelet. De fattige bar frem et par turtelduer eller to dueunger. De rike

hadde råd til å betale for det virkelige offeret, et årsgammelt lam.

Matteusevangeliet tegner et kort, men interessant bilde av Josef, som på avgjørende måte beskytter og verner Maria fra mobben og skammen blant sitt eget folk, og ikke minst fra barne-massakren til Herodes. Evangeliet er nøye med å påpeke at Josef hadde blått blod i årene. Han tilhørte kongeslekten i Israel, og Maria og Josefs vandring til Betlehem antyder nettopp en slik avstamning.

Betlehem var «Davids by», stedet hvor Messias skulle bli født. Nettopp denne linken til Messias er avgjørende i Matteusevangeliet.

Selv om den tidlige kirken har påfallende lite å fortelle om Josef, blir han etter hvert en yndet person i kunsten, og flere historier om denne «mystiske» mannen begynner å ta form i ulike tekster. En slik tekst er Jakobs-evangeliet, som man antar ble skrevet på midten av det andre århundre. Det er et apokryft skrift, som ifølge tradisjonen mangler «guddommelig inspirasjon», men som likevel har fått stor betydning i kirkehistorien.

Jakobsevangeliet handler egentlig mest om Maria, og burde kanskje fått navnet Maria-evangeliet. Det omhandler i hvert fall hennes tidlige historie frem til og med Jesu fødsel, og bidro til å skape flere levende forestillinger om hennes rolle i frelseshistorien. Det fortelles blant annet om at Maria ble oppdratt i tempelet, og at prestene ikke visste hva de skulle gjøre med henne da hun som 12-åring ble ansett som gifteklar. Ifølge forfatteren av Jakobsevangeliet kalte da yppersteprestene inn til et rådsmøte for å finne ut av saken. Det ble bestemt at alle enkemenn blant folket skulle innkalles til tempelet. De ble bedt om å ta med seg en tørr stav og på en av disse ville Gud gi et undertegn. Gud skulle «gjennom et mirakel vise hvem som [skulle] bli Marias ektemann». Det skjedde ikke noe tegn med

det samme. Først da Josef bar frem sin stav ble miraklet stadfestet: «Se, en due sprang frem fra staven og satte seg på Josefs hode» (Jak 8). Prestene i tempelet visste da at Josef var den utvalgte mannen til å ta vare på Maria.

Det var altså ikke foreldrene som giftet bort Maria, det var det prestskapet i Jerusalem som gjorde. Ifølge historien i Jakobsevangeliet var det Gud selv som sto bak denne utvelgelsen.

Likevel leser vi at Josef var ganske motvillig. Han var redd for å bli gjort til latter av folket. I tillegg var han en eldre enkemann som allerede hadde flere barn. Maria var rett og slett for ung for ham, og han vegret seg i det lengste for å ta på seg ansvaret. Josef ble likevel presset av prestene i tempelet, og ifølge historien brukte de all sin kløkt og makt for å få Josef til å ta Maria til seg. De truet ham med Guds vrede, og påpekte tyngden i å ikke ta Guds vilje på alvor. Til slutt ga Josef etter og tok Maria til seg.

I kunsten finner vi denne scenen uttrykt, hvor Josef etter harde protester likevel tar Maria med seg hjem. I en av mosaikkene i den godt bevarte bysantinske Chora-kirken i Istanbul, finner vi fremstillingen av Josef og Maria på vei til sitt nye hjem. I bildet ser vi at Josef har en av sønnene sine med seg på vandringen. Slike bilder bidro til å gjøre det lettere å forstå kirkens syn på saken, at

Maria på den ene siden var evig jomfru, også etter Jesu fødsel, og på den andre siden at Jesus hadde søsken. Evangeliene påpeker nettopp at Jesus hadde brødre. De ble likevel av kirken forstått som Jesu halvbrødre, siden Josef hadde sønner fra sitt tidligere ekteskap.

Selv om Josef kommer i skyggen av Maria og Jesusbarnet i julen, er han en helt sentral person i dramaet som feires julenatt, og i dag ser vi at kristne over hele verden holder ham frem som et viktig forbilde. Josef ses på som en modig og rettskaffen mann som trosser farer og skam. Han beskyttet og vernet de han var glad i, tok ansvar for sin kvinne og sitt barn, og førte dem som flyktninger i trygghet til et nytt land. For det har han også blitt æret som skytshelgen for arbeidere og håndverkere, for kirkegårdsgravere og ingeniører, og for de reisende og de forviste.

Josef er kanskje den viktigste farsfiguren som historien nesten glemte. Etter Jesu barndomsfortellinger i evangeliene hører vi ikke mer til ham. Han forsvinner så å si ut av historien, og har overraskende nok fått liten plass i evangeliene og andre historiske kilder.

Det er på høy tid å løfte frem Josef som en av de store heltene i julefortellingen. Ikke bare på hans festdag som er 19. mars, men også i «denne glade juletid».

MENIGHETENS NETTSIDE: BERGEN.KATOLSK.NO

For å få oppdaterte nyheter, gå inn på menighetens nettside. Adressen er:

bergen.katolsk.no

Her finnes mye informasjon om alt som skjer i menigheten, både messer og andre aktiviteter.

Link til billettsystemet som er viktig for påmelding til messen finner du også her. Husk å bestille billett og bekrefte bestillingen etterpå!

Menigheten er også på **Facebook**, følg siden vår der for å få rask informasjon når noe skjer på hjemmesiden.

MenighetsbladKatolsk forumPensjonistgruppenKor og musikkCantataUnge katolikkerLenker

St. Paul Menighet

Katolsk kirke i Bergen

Search here...

 VÅR MENIGHET

 AKTUELT

 MESSER

 KATEKESE OG KURS

 SAKRAMENTER

 NASJONALE GRUPPER

 POLSKI

 ENGLISH

Siste innlegg

Novene til St. Olav

07/10/2014

En novene er en serie bønner som bes i 9 dager i strekk. Novene kommer fra latin, novem, som betyr ni. De ni dagene minnes [les mer...](#)

Menighetskontor

Kontortider:
Man., tir., tors., fred. kl. 10.00-15.00
Onsdag 14.00-18.00
Tlf: 55 21 59 50
Fax: 55 21 59 51
bankkontor: 3624 07 60031
E-post: bergen@katolsk.no

DEN HELLIGE SUNNIVA - EN BÅTFLYKTNING SOM BLE BERGENS, VESTLANDETS OG NORGES VERNEHELGEN.

I begynnelsen av september feiret Bergen by Sunniva-festival med konserter, utstilling, foredrag og gudstjenester. Vår menighet var med for å feire byens vernehelgen med Translationsmesse mandag 7. september, nøyaktig 850 år etter at relikviene av den hellige Sunniva ble flyttet fra Selja til Bergen. Festivalen og feiringen i St. Paul måtte reduseres i omfang på grunn av Covid-19 og smittevern. Hverken erkebiskop Martin fra Dublin eller vår biskop Bernt kunne komme til Bergen, men det hindret oss ikke fra å feire dagen med messe som samlet de 90 deltakere som var tillatt den gang, og med kirkekafe i Krypten for inviterte gjester fra bl.a. Bjørgvin bispedømme og Universitetet i Bergen.

I Sunniva-samtalen, som var en del av Sunniva-festivalen, snakket dominikanerinnene sr. Anne-Bente Hadland OP og sr. Else-Britt Nilsen OP om søstrenes tilstedeværelse i Norge gjennom de siste 150 år. De fulgte sitt kall, de fleste kom fra utlandet og bygget helsevesen og skoler. De var selvstendige kvinner som lyttet til Gud og utførte sin jobb ved stolthet og glede. Deres historie fortjener å bli bedre kjent og den ble tatt imot med stor interesse av publikum på Bryggens Museum.

Man kan stille seg spørsmål om hvorfor det er viktig å feire en helgen fra middelalderen, en helgen som vi vet veldig lite om, ja, noen tviler på om hun eksisterte. Er det bare en gammel historie som er av interesse bare for noen norske historikere og arkeologer? Dom Alois minnet oss i sin preken om at hun er byens, Vestlandets og Norges vernehelgen, og vi bærer hennes helligdom i vår tro i likhet med den som levde for tusen år siden. Dette er våre forfedres tro og derfor trenger vi ikke vitenskapelige bevis for å tro på helgenene, deres eksistens og deres svar på våre bønner.

Den hellige Sunniva er også en helgen som har direkte forbindelse med vår tid. Arkeologen Alf Tore Hommedal presiserte dette i et intervju med katolsk.no. Den irske prinsessen flyktet fra tvangsekteskap, hun ville ta egne valg, hun, sammen med de som dro sammen med henne, ble en båtflyktning og asylsøker først i Firdafylket, og så på Selja. Problemstillinger som også vi kjenner i dag og som vi må ta stilling til. Den hellige Sunniva viser veien først og fremst med sin tro på Gud, tro om at vi må stole på Gud, at Hans veier er ikke alltid veiene som vi selv ønsker å velge, men vi må stole på Ham og overgi oss til Hans miskunn.

Vi kan lære mye av både den hellige Sunniva, den hellige Olav og de andre helgenene fra middelalderen også i dag. Og derfor er det viktig at vi ikke glemmer dem, at vi feirer minnedager, reflekterer over deres liv og virke, og ber om deres forbønn. I vår menighet kommer vi fra mange forskjellige land og vi har mange helgentradisjoner som vi fortsetter med også i Norge, for å nevne noen; Den hellige Andreas Dũng-Lạc og 116 ledsagere, eller den hellige Maximilian Kolbe. Men la oss ikke glemme at den hellige Sunniva er vår bys beskytter. Og vår by trenger fortsatt hennes vern og hennes forbønn.

La oss heller ikke glemme de gamle bønnene knyttet til den hellige Sunniva:

***Vi ber deg** innstendig, beskytter av dette hellige hus, at du går i forbønn for en engstelig flokk. Redd oss fra den ufromme fiendens horde. Og, for at vi ikke skal dømmes med ild, vær du frelsesveien.*

***La oss be.** Vend de fromme ørene dine til bønnene våre, Herre, slik at vi som hedrer minnet om den hellige jomfru og martyr Sunniva og følgesvennene hennes, blir beskyttet av deres bønner og befridd fra alt vondt.*

EB

GLEDE DERE OG FRYD DERE!

Vi har feiret Allehelgensfest. Vi har jublet og takket for disse levende vitner som går foran oss med sine eksempler og ber for oss i himmelen. Når vi leser om deres heroiske dyder, mot og utholdenhet, kan noen og enhver av oss miste troen på at vi selv kan tre inn i denne skare. Det var muligens dette vår pave Frans hadde i bakhodet da han skrev sitt apostoliske brev Gaudete et exsultate, et brev som henvender seg til oss alle, uansett stilling og stand! Han henvender seg til den store «middelklasse» av hellige, oss! Guds folk. Her er også oss som lever i familier og menigheter så absolutt inkludert:

«**Gled og fryd dere**», (Matt 5,12) sier Jesus til dem som er forfulgt eller ydmyket for hans skyld. Herren ber oss om alt, og fra sin side tilbyr han oss det sanne liv, den lykken som vi er skapt til. Han vil at vi skal bli hellige, at vi ikke slår oss til ro med et kjedelig og middelmådig liv. ... For Herren har valgt hver og en av oss «til å stå for hans ansikt, hellige og uten feil.» (Ef 1,4)

Pave Frans vet at dette kan vi ikke klare alene. Han vet at det er Gud, gjennom sin Kirke som gir oss det vi trenger:

«**La din dåps** nåde bære frukt på hellighetens vei. La alt være åpent for Gud; vend deg til ham i alle situasjoner. Vær ikke motløs. Den Hellige Ånds kraft gjør deg i stand til å gjøre det. For helligheten, når alt kommer til alt, er Den Hellige Ånds frukt i ditt liv.» (Gal 5, 22-23)

Dette er heller ikke noe vi kan oppnå i tosomheten, mennesket og Gud. Nei Gud velger seg et folk, oss, som lever og virker med denne St. Paul menighet som bankende hjerte. Våre menigheter er rugekasser for hellighet, slik våre daglige liv også kan bli det. Det er ingen ekstraordinære verk som skal til, kun at vi lever våre helt vanlige liv på en ekstraordinær måte: Til Guds ære for hans Kirke og sjelens frelse. Vi skal være glade vitner om dette fantastiske Evangeliet, være vitner om Guds kjærlighet til oss som vi mottar til stadighet gjennom Ordet og Sakramentene. Pave Frans er konkret i sine ord:

«**Den hellighet** Herren kaller deg til vil vokse gjennom små gester. Her er et eksempel. En kvinne går for å handle, hun møter en nabo og de begynner å snakke, så starter sladder. Men hun sier i sitt hjerte «Nei, jeg vil ikke snakke stygt om noen.» Dette er et skritt fremover i hellighet. Senere, når hun er kommet hjem vil ett av hennes barn snakke med henne om sine håp og fremtidsdrømmer, og selv om hun er trett, setter hun seg ned og lytter med tålmodighet og kjærlighet. Dette er en annen type offer som fører til hellighet. Senere opplever hun at hun blir engstelig, men husker på jomfru Marias kjærlighet. Hun finner frem Rosenkransen og begynner å be i tro. Nok en vei til hellighet. Senere, går hun ut på gaten og møter en fattig mann. Hun stopper og veksler noen vennlige ord med ham. Enda et skritt»

Et liv i hellighet blir hverken alvorlig eller kjedelig for:

«**De hellige** er fulle av glede og godt humør. Skjønt fullstendig realistisk, utstråler de en positiv og håpefull ånd. Kristent liv er en «glede i Den hellige ånd» (Rom 14,17), fordi «... hver den som elsker gleder seg over foreningen med den elskede. Derfor er gleden kjærlighetens resultat». ... Det kan komme harde tider, i korsets skygge, men ingenting kan ødelegge denne overnaturlige gleden som 'tilpasser og forandrer seg, men alltid varer, om så bare som et lysglimt født av vår personlige visshet at når alt kommer til alt, er vi uendelig elsket.' Denne gleden bringer en dyp trygghet, fredelig håp, og en følelse av åndelig tilfredsstillelse som verden hverken er i stand til å forstå eller sette pris på. ... Den kristne gleden er vanligvis fulgt av humoristisk sans. ... Dårlig humor er ikke noe tegn på hellighet.»

Så la oss bli hellige sammen! La oss med pave Frans gjøre det som er i vår makt for at dette skal skje. All hellighet tiltrekker seg hellighet. I St. Paul menighet sitter vi side om side i benkene og hjelper hverandre mot målet. Vi skal vokse sammen i hellighet!

«**For at dette** skal kunne bli mulig, er også stunder tilbrakt i ensomhet med Gud nødvendige. ... Tillitsfull bønn er et svar fra et hjerte som er åpent for å møte Gud ansikt til ansikt der hvor alt er i fred og Herrens stille stemme kan bli hørt. I en slik stillhet kan vi erkjenne, i Åndens lys, de hellighetens veier Herren kaller oss til. ... For enhver disippel er det essensielt å tilbringe tid med Mesteren, å lytte til hans ord og alltid lære av ham. ... En bønnens lesning av Guds Ord, «søtere enn den beste honning» (Sal 119,103), dog «skarper enn noe tveeggede sverd» (Hebr 4,12), gjør oss i stand til å stoppe opp og lytte til Mesterens stemme.

... **Møtet med Jesus** i Skriften leder oss til Eukaristien, der Guds Ord når sin høyeste effektivitet, for der er det levende Ord virkelig til stede. ... Når vi tar imot ham [Kristus] i kommunionen, fornyer vi vår pakt med ham og tillater ham å stadig mer fullkomment kunne gjennomføre sitt arbeid med å forvandle våre liv.»

La oss i denne stille tid bli hellige sammen!

Sitatene fra Gaudete et exsultate er oversatt fra engelsk tekst. AS

MENIGHETSRÅDSVALGET

På grunn av pandemien ble menighetsrådets mandat forlenget av biskopen med ett år, men alle medlemmene kunne ikke fortsette. Derfor utnevnte sognepresten fire nye medlemmer: Hege Askvik, Jacob Kooter Laading, Luchino Larrazabal og Nguyễn văn Mến. Mến ble valgt som leder for det nåværende året. Anne Samuelsen ble valgt som nestleder. Vi gratulerer og ønsker menighetsrådet et godt år med mange spennende oppgaver til glede og nytte for menigheten.

Samtidig takker vi de som kunne ikke fortsette, Ewa Bivand, Johanne Lein, Krzysztof Śledzki og Nguyễn Hải Việt Thur for deres innsats i den forrige perioden.

Ewa fikk en ekstra hilsen for stor innsats som menighetsrådsleder, et ikon malt av Jeannine Teresa Lyngsvåg.

JESU FØDSEL I VÅRE HJERTER

ANNE SAMUELSEN OCDS

Sannelig, jeg sier dere: Den som ikke tar imot Guds rike slik som et lite barn, skal ikke komme inn i det. (Mark 10.15.)

Gud har et mot og en kjærlighet som overgår all vår forstand. Han hadde mot til å skape oss med fri vilje, med frihet til å fornekte, ignorere og spotte ham. Han gav oss muligheten til å bli voksne, handlende individer som kunne velge å elske ham eller la være. Uten den frie viljen, ville vi heller ikke ha noen mulighet til å besvare Guds kjærlighet, og kunne si JA, som Jomfru Maria. Vi kunne ikke stadig på nytt innse våre svik og mangler og stadig på nytt velge å vende oss til Ham som bare lengter etter oss. Og så må vi altså bli som barn igjen for å kunne ta imot ham. Til å virkeliggjøre dette paradokset trenger vi hjelp, vi trenger å bli omskapt i hans bilde, slik vi var ment å være før syndefallet.

Å gjenskape oss, er selvsagt avhengig av vår frie vilje, fri vilje til å bli liten, til å bli som et barn. Ved det vesle barnet tar hele vår gjenløsning til. Å kontemplere Guds kjærlighet, er altså å ta del i denne mest forunderlige av alle gaver: Guds gave av seg selv til menneskeheten ved barnet i Krybben. – Gaven av seg selv som et hjelpeløst barn som stiger ned fra sin allmakt ved Himmelens trone for å overgis i den største moderlige kjærlighet hos Maria, og så videre til bødlenes tortur og mishandling. Gratis, frivillig, uten spektakulær fanfare, skjult under sin mors hjerte, skjult i Betlehem, skjult under flukt og i hverdagens strev, slik kommer Gud til sine elskede mennesker.

Det er hos barnet i Krybben så lite og hjelpeløst vi kan begynne på nytt, bøye oss ned og inn, for igjen å kunne bli det vi var ment å være. Gave! Og det er altså her i det skjulte han kan vise seg for oss, om vi tar oss tid til å bli værende der. – Når vi i det skjulte, forener oss med det små og hjelpeløse. Og når kan vi være der og åpne oss for Jesusbarnet, om ikke i Advent og Jul? Og når er vi så travle og stressede og fulle av voksne planlegningstanker som i denne tiden? Dette er igjen et paradoks, men:

Stressende vaner kan endres, selv om det er utfordrende. Adventstiden trenger ikke å bli den aller mest krevende tiden, om vi er tidlig ute med de praktiske forberedelser, om vi senker våre forventninger, senker kravet til antall julekaker og julepynting, adventskalender og gavepress. I denne coronatiden får vi drahjelp til å sløyfe julebord, og andre sosiale aktiviteter i Adventstiden. Skuffelsen over å måtte avlyse menighetens julemarked kan fylles med glede over å ha mer tid til forberedelse og bønn. Om vi er tidlig ute med skriving av julekort og innkjøp av julegaver, da har vi tid til «det ene nødvendige» når Adventstiden kommer: Å forberede Herrens komme i våre hjerter.

Sammen med Maria og Josef i Betlehem, kan den nyfødte fortelle oss alt vi trenger å vite om bønnens vei: Fullkommen tillit, fullkommen avhengighet, hyppig tilbakevending til Ham som gir oss nådens melk, og en fullkommen væren i Hans armer. Slik vi ser Jesusbarnet i Josef og Marias armer i stallen, slik skal vår sjel være i Ham. Barnet forteller oss også noe om Guds kjærlighet til oss. Foreldre som har holdt sitt nyfødte barn, vet at de aldri kan slutte å elske det i dypet av sitt hjerte uansett hvordan det skulle utvikle seg. Alt hva som hender senere, vil være preget av, og beskyttet av denne første kjærligheten mellom foreldre og barn. Slik er det Herren beskytter og elsker oss, og slik er det han underviser oss gjennom å la oss betrakte og tilbe det vesle hjelpeløse barnet, så vi sammen med hans mor Maria

kan få del i de små, hemmelighetsfulle kjærtegn mellom et elskende foreldrehjerte og det tillitsfulle barnet.

Jesu fødsel er en historisk begivenhet som skjedde en gang for alle og som endret menneskets livsvilkår for alltid! Men Jesu fødsel er også en kontinuerlig prosess i menneskehjertene. Hans komme i Betlehem er dyp åndelig veiledning i det å elske og å bli elsket. Ingen av Kirkens høytider lar dette skinne så vart og uskyldsmildt igjen som nettopp Julenatten: Gud skinner i vår sjelelige natts mørke, der han skjuler seg og lar seg tilbe helt uten noen menneskelige gjerninger og attributter, som et første steg på den menneskelige vandringen mot Gud: Helt hjelpeløs, fullstendig i tillit.

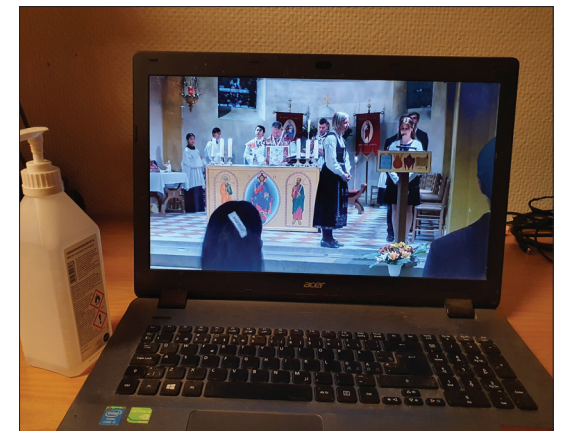
KIRKE I KORONATID

Sånn som forholdene har vært i det siste med redusert antall personer som kan komme i kirken er det greit å vite at det finnes mulighet for å kunne følge messe på nett enten som direkte strømming eller som filmer.

Messer som sendes fra St. Paul vil du finne på menighetens hjemmeside: bergen.katolsk.no

De helgene vi ikke sender lokalt i Bergen vil det være messer f.eks fra Oslo. Disse finnes på www.katolsk.no

Vil du ha messer, bønner, katekese og katolsk musikk er St. Rita radio et godt tips. www.stritaradio.no

ØKONOMI I CORONA-TIDER

I siste utgave av menighetsbladet skrev jeg en oppfordring til dere om å fortsette å støtte menigheten økonomisk. Det kom en god respons med gaver på Vipps og via e-bank. Den svikten i økonomien, som jeg i mars fryktet skulle komme, ser vi nå, på bakgrunn av tallene for 1. halvår og delvis også for høsten, som en realitet.

Året 2019 ble et greit år økonomisk, vi fikk et positivt driftsresultat som først og fremst skyldtes at oppussingsarbeidene kunne avsluttes og tilskudd fra inn- og utland ble utbetalt og kunne brukes til å betale ned gjeld. Slik har vi nå et lån på ca. 4 millioner kroner. Samtidig har vi et tilsvarende beløp i banken. Vi kunne ha betalt ned gjelden, men da hadde kassen vært bunnskrapt og mer enn det. Derfor har jeg valgt å beholde lånet og ha en del penger i banken for å bringe oss over den, forhåpentlig, forbigående inntekts-svikten.

Driften gikk av menigheten gikk i året 2019 noenlunde i balanse.

RESULTATREGNSKAP

Driftsinntekter og driftskostnader	Note	2019	2018
Kollekter, bidrag og gaver		6 197 779	2 655 804
Tilskudd		5 911 843	3 316 878
Annen driftsinntekt		1 052 157	520 976
Sum driftsinntekter		13 161 779	6 493 658
Lønnskostnad	1	2 794 772	2 836 270
Avskrivning av driftsmidler og immaterielle eiendeler	4	1 171 472	1 189 777
Annen driftskostnad	1	4 737 201	13 170 211
Sum driftskostnader		8 703 445	17 196 257
Driftsresultat		4 458 333	-10 702 599
Finansinntekter og finanskostnader			
Annen renteinntekt		26 415	25 032
Annen rentekostnad		277 460	40 415
Resultat av finansposter		-251 045	-15 383
Ordinært resultat før skattekostnad		4 207 288	-10 717 983
Skattekostnad på ordinært resultat		0	0
Årsresultat		4 207 288	-10 717 983
Overføringer			
Avsatt til annen egenkapital	3	4 207 288	0
Overført fra annen egenkapital	3	0	10 706 202
Sum overføringer		4 207 288	-10 706 202

Inntektssituasjonen nå i den pågående pandemien er imidlertid bekymringsfull. Aktiviteten i kirken har vært sterkt redusert, særlig gjelder det begrensninger i antall deltakere ved messer og gudstjenester. Vi savner alle den store aktiviteten i kirken, og selv om dette gir oss noe mindre kostnader, og utbedringsprosjekter er satt på vent, er bortfallet av inntekter stort. Både kollekten og aktivitetsrelaterte bidrag har gått kraftig ned, og til tross for en liten økning i bidrag både med og uten skattefradrag, er svikten i inntekter ganske dramatisk.

Samlet sett er inntektene hittil i år gått ned med hele 750 000 av et inntektsbudsjett på totalt cirka 8 millioner. Noe av dette oppveies, som sagt, av lavere utbedringskostnader, og vi kan fremdeles betale lønninger og regninger fordi vi har penger (lånte) på bok. Men om dette vedvarer utgjør det et alvorlig problem for menighetens økonomi.

BALANSE

Eiendeler	Note	2019	2018
Anleggsmidler			
<i>Varige driftsmidler</i>			
Tomter, bygninger o.a. fast eiendom		149 063	167 500
Driftsløsøre, inventar o.a. utstyr	4	5 634 262	6 787 296
Sum varige driftsmidler	4	5 783 324	6 954 796
Sum anleggsmidler		5 783 324	6 954 796
Omløpsmidler			
<i>Fordringer</i>			
Andre kortsiktige fordringer		3 903 146	3 457 817
Sum fordringer		3 903 146	3 457 817
<i>Bankinnskudd, kontanter o.l</i>			
Bankinnskudd, kontanter o.l.	2	7 720 177	6 744 937
Sum bankinnskudd, kontanter o.l		7 720 177	6 744 937
Sum omløpsmidler		11 623 323	10 202 754
Sum eiendeler		17 406 647	17 157 551
Egenkapital og gjeld	Note	2019	2018
Egenkapital			
<i>Opptjent egenkapital</i>			
Annen egenkapital		9 928 444	5 721 156
Udisponert resultat		0	-11 781
Sum opptjent egenkapital		9 928 444	5 709 375
Sum egenkapital	3	9 928 444	5 709 375
Gjeld			
Andre avsetninger for forpliktelser		1 377 503	1 851 015
Sum avsetning for forpliktelser		1 377 503	1 851 015
Øvrig langsiktig gjeld		4 761 410	8 051 780
Sum annen langsiktig gjeld		4 761 410	8 051 780
<i>Kortsiktig gjeld</i>			
Leverandørgjeld		259 600	359 319
Skyldig offentlige avgifter		41 328	77 997
Annen kortsiktig gjeld		1 038 361	1 096 284
Sum kortsiktig gjeld		1 339 290	1 533 600
Sum gjeld		7 478 203	11 436 395
Sum egenkapital og gjeld		17 406 647	17 145 770

Jeg ber derfor alle medlemmer i St. Paul Menighet om å finne nye veier for å støtte menigheten økonomisk, slik at inntektene kan komme opp på et nivå som er mer i samsvar med det man har gitt tidligere. VIPPS er tilgjengelig,

nr 111576, direkte bidrag til menighetens konto er mulig så som kirkebidrag med skattefritak via OKB. Sistnevnte jobber vi også med å få etablert i VIPPS om mulig.

DOM ALOIS

LIVETS GANG

Døpte:

Julia Selheim
Kaia Athena Merielle Garcia Rengel
Maya Amanuel Yohannes
Elena Sypniewska
Vilde Sauter Berle
Gabriel Jan Rozwadowski
Edvin Solbakken
Jasel Decasa Requillo
Maja Elsa Adolfsson Orzynski
Luciane Lilja Boyle
Mia Linnea Andong Sandø
Askill Alistair Miller-Lillebø
Vilja Winter Storebø
Liam Tan Hy Le
Aleksander Jakub Baldos
Gabriel Andrzej Tywoniuk
Magnus Guzman Knutsen
Gabriel Rafiki Santos Massie
Nathaly Rose Batchar Estrada
Eren Aiden Ramos Hope
Sabrina Estelle Olivie Paulus
Even Gia Bao Nguyen
Emilia Mirela Sznajder
Fredrik Haddad
Mathilde Nguyen Holmefjord
Philippe Alexandre Robert Sarria-Mangerøy
Storm Andres Kartveit
Antonio Sandvaag
Isla Zoe Linge Graham
Adelina Maria Fløisand
Sofie Cisternas Ravnaas
Maria Hidray Zeray
Cato Jitske Elizabeth Veldman
Bryon Kendrick Nawebui
Mael Adiel Nawebui
Anorion Tacious Ragel
Alyanah Ortega Del Rosario
Sarah Gjellestad
Ethan Sebastian Croos
Martyna Lucja Wichryk
Nicole Terranova
Uyen-Alvilde Nguyen Johansen
Emilie Warberg
Shandi Sami Haile

Simer Maekele Petras
Sebastian Njåstad Vu
Diana Merhawi Ukbagergish
Murad Abdulwasaa
Kobimtochi Christopher Nwakwu
Celina Gran Acevedo

Konfirmert:

Dariusz Mariusz Radecki
Dawid Jakub Tokarz
Dominika Karolina Potoczanin
Artur Grzebieluch
Grzegorz Baryło
Dawid Michalski
Karol Piotr Kucab
Michał Andrzej Kucab

Tatt opp i kirken:

Peter-Johan Eikeland Hardie
Anna Pernille Stanghelle
Jasel Decasa Requillo
Bjørn Magnussen
Anders Carlsen Smedsvig
Silje Jeanette Hope

Viet:

Claudia Savina Clament og Eirik Vardøy
Mai-Linn Sanden og Yngve Berset Solbakken
Sai Anusha Sekar og Quintan Sahayaratnarajah
Ingunn Aanes og Peter Sebastian Hatlebakk
Athina Amirthalingam og Thomas Araia Berhe

Døde:

Thomas Falsen-Krohn
John Balendran Jacob
Vui Thi Dang
John Gerhard Joys
Ali Javier Sepulveda
Katrine De Araujo Myrvoll
Joseph Tchomtchidji
Edith Hess Haugsøen
Inger Elisabeth Gillow
Mario Enrique Rojas
Sr. Astrid Emilie Merl
Hildegard Misje
Patrick Rego

KIRKEVASK

Kirken ligger like ved en trafikkert gate, og det er ikke til å unngå at mye eksos, støv og annen skitt kommer inn og legger seg på vegger, tak og gulv. Gulvene blir vasket regelmessig, men vegger og tak har blitt gradvis mer skitne. En ivrig gjeng har benyttet perioden med mindre aktivitet i kirken pga koronarestriksjonene til å vaske vegger. Mye av kirken er nå ferdigvasket og det er kanskje først nå vi virkelig ser hvor grå veggene har blitt. Det gjenstår litt i koret som krever mer profesjonelt utstyr pga den store høyden.

Takk til alle ivrige hjelpere som har vært med så langt!

JULEMESSER I SOGN OG FJORDANE

Dette er de planlagte messene. Endringer kan skje. Følg med på p. Zygmunts hjemmeside og bergen.katolsk.no - messer- Sogn og Fjordane

Førde

Adventsretrett i Førde bedehus
Fredag 11.12.2020 kl. fra 16,30 til 18.30
Lørdag 12.12.2020 kl. fra 16,30 til 18.30
Søndag 13.12.2020 kl. 9.00 og 11.00

Midnattsmesse – 24.12.2020 kl. 24.00
Julemesse – 25.12.2020 kl. 11.00
Julemesse – 26.12.2019 kl. 9.00 og 11.00

Loen

Julemesse - 25.12.2020 kl. 17.00

Årdalstangen

Julemesse - 26.12.2020 kl. 17.00

Vik

Messe - 27.12 kl. 17.00

Eid

Messe - 23.1 kl. 18.00

Florø

Messe - 19.12 kl. 17.00

NYTT ATRIUM FOR DE MINSTE BARNA

Da samfunnet ble mer eller mindre stengt ned i vår, var det i alle fall én som fortsatte sitt arbeid – nesten som normalt, og det var snekkeren Arthur. Han har ledet arbeidet med å pusse opp menighetens hus i Nylandsveien 28.

Øverste etasje er blitt til nye presteleiligheter for p. Hai og p. Cruf. Nederste etasje, der det for lenge siden ble drevet en barnepark av St Franciskus-søstrene, er nå blitt til pusset opp og innredet til menighetens nye atrium – katekeserom for Den Gode Hyrde Katekese – for 3-6-åringene.

Den Gode Hyrde Katekese er en solid og velutprøvd katolsk katekese over hele verden, fundert på Bibelen og liturgien. Som en Montessorri-basert katekese finner man i atriets materiell tilpasset barnas alder som hjelp for dem til å trenge inn i troens store mysterier og møte Gud.

I dette atriets har vi i år 2 grupper for barn i 3-6-års – alderen. De møter på lørdager. Etterspørselen er økende, og vi håper at vi etter hvert kan få startet flere grupper for de små. Menigheten driver også Den Gode Hyrde Katekese for eldre barn: Grupper for 6-9-åringer (inkludert forberedelse til førstekommunion) og for 9-12-åringer. De har sitt atrium på Marias Minde.

God katekese krever godt opplærte kateketer. Vi tilbyr jevnlig kurs for voksne i Den Gode Hyrde Katekese. I høst startet vi opp med begynnerkurs som går over hele året for en gruppe på 12 ivrige og interesserte personer.

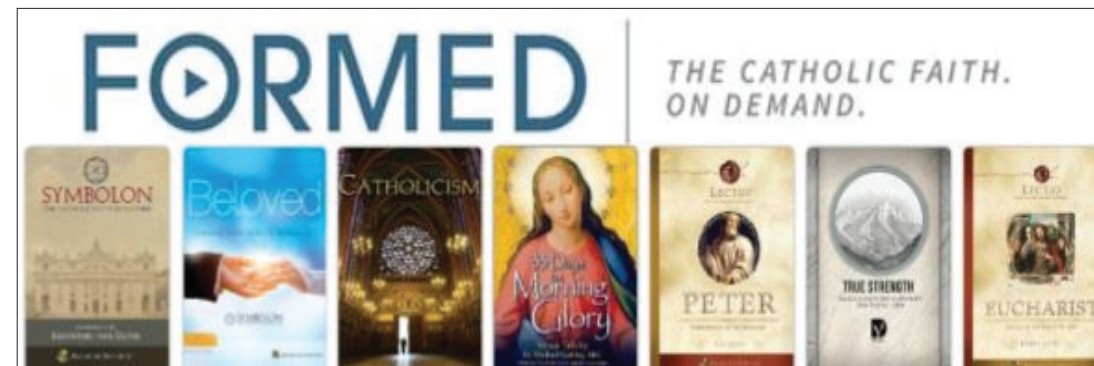
Reidun Jofrid Kleppestrand

Katekese.bergen@katolsk.no

Øverst: Huset i Nylandsveien 28. Inngangen til atriets er i underetasjen.

Midten: Oversiktsbilde over atriets.

Nederst: Krok med kopi av alter

GRATIS KATOLSK NETTRESSURS TIL MENIGHETEN

St Paul menighet har kjøpt lisens på Formed, drevet av St Augustine Institute. Her kan du gratis se mange katolske filmer. Slik registrerer du deg:

1. Gå til: www.formed.org
2. Klikk på: «sign up»
3. Klikk på: «I belong to a parish or organization».
2. Under overskriften: «Create a new account - find your parish», skriver du inn koden 5015 og velger St Paul fra menyen som dukker opp.
3. Registrer med ditt navn og din epostadresse.
4. Du får da en lenke på epost som du klikker på for å begynne å bruke Formed.

Noen forslag til filmer å se på der: Skriv tittel inn i feltet for search

- «The search» - Fengende introduksjon til den katolske tro
- «Symbolon» - Opplæring og innføring i katolsk tro for voksne
- «Forgiven» - om skriftemålet
- «Presence» - om eukaristien.
- «Presence for children»
- «Beloved – finding happiness in marriage»
- «Into the breath» - for menn.
- «The faithful traveler» - følg med på pilegrimsreise til bla Israel.
- «Who is pope Francis?»
- Bibelfilmer og filmer om helgener finnes for både voksne og barn: Se f.eks «movies» - «movie night», «documentaries» eller «kids»

Kanskje vil vi i løpet av året arrangere noen filmkvelder der vi kan se på noen av disse sammen og snakke om dem. Informasjon om det og nye utgivelser på Formed, vil komme på nettsiden til menigheten. Ta også gjerne kontakt om dette er noe du er interessert i å møte opp på.

Reidun Jofrid Kleppestrand, katekese.bergen@katolsk.no

SR ASTRID R.I.P

Søster Astrid var en av få av Franciskus Xaverius Søstrene som var etnisk norsk. Som mange katolikker i Norge kom hun fra en blandet familie, med en katolsk far, opprinnelig fra Tyskland, og en mor som konverterte til katolisisme og oppdro barna katolsk. Familien bodde i Bergen.

Unge Astrid gikk ikke på St. Paul skole, men først på Holen skole hvor hun var bare 8 år gammel da flyalarmen gikk den 4.oktober 1944. Tilfluktsrommet som hennes klasse ble tildelt viste seg å være brukt til noe annet, slik at elevene måtte gå et annet sted i kjelleren. En kan si heldigvis, siden det opprinnelige tilfluktsrommet ble bombet...

Etter krigen og tidlig i 1950-årene ble Astrid et av de ivrige medlemmene i ungdomslaget i St. Paul menighet. Hun var med på katolsk sommerleir og kurs sammen med biskop Mangers og ungdommer fra Danmark og Sverige. Og på tur utenlands, f.eks. til katolsk samling i Firenze og Roma i 1957.

Da hun begynte å jobbe på kontoret på Florida sykehus og møtte søstre i deres hverdag på

sykehuset kom tankene om å tre inn i kloster.

Søster Astrid måtte først gjennom klosterhuset i Nederland hvor hun var postulant før hun begynte novisiatet i Bergen.

Søster Astrid arbeidet på kontoret på Florida så lenge sykehuset var i drift. Hun var en stille og ydmykt person men gjerne fortalte om sine unge dager og viste ditt fotoalbum med mange bilder bl.a. ungdomslagets aktiviteter i Krypten.

ST. PAUL MENIGHET

Menighetskontoret

Nygårdsgaten 3, 5015 Bergen
Kontonr: 3624.07.60031
<http://bergen.katolsk.no>

Menighetssekretærer

Tlf. 55 21 59 50
 Pål Augland Mand., tirsd.,
 torsd. og fred. kl 10.00 -15.00.
 May Bull Wingard
 onsd 10.00-15.00

Sogneprest Dom Alois

Arnstein Brodersen Can Reg.
alois.brodersen@katolsk.no
 Tlf 482 77 282

Kapellan/skoleprest Dom

Lukas Lorf-Wollesen Can. Reg.
Lukas.Lorf-Wollesen@katolsk.no
 Tlf 976 05 327

Kapellan Janusz Batko,

Janusz.Batko@katolsk.no
 Kontor 55 24 41 13
 Tlf. 990 98 456

Kapellan Erik Andreas Holth

Erik.Andreas.Holth@katolsk.no
 Tlf 924 89 033

Kapellan Marcin Zych,

Marcin.Zych@katolsk.no
 Tlf: 479 75 712

Kapellan Jeyanthan

Pachechek OMI
Jeyanthan.Pachechek@katolsk.no
 Tlf 463 21 641

Kapellan Cruf Fernandez

Climaco Epost: Cruf.Climaco@katolsk.no
 Tlf: 404 09 51

Kapellan Dom Grzegorz Rafal

Orkisz Can.Reg epost Grzegorz.Orkisz@katolsk.no
 Tlf: 476 99 414

Kapellan Zygmunt Majcher

Bosatt i Førde med ansvar for
 Sogn og Fjordane Epost: Zygmunt.Majcher@katolsk.no
 Tlf: 400 36 342

Kapellan Hai Duy Nguyen

epost: Hai.Duy.Nguyen@katolsk.no
 tlf 405 10 114

Pater Aage Hauken O. P.

Finnesveien 57, 5700 Voss
 Tlf. 928 82 029

Diakon Henrik von Achen

Henrik.Achen@katolsk.no
 Tlf. 924 45 843

Katekesekoordinator og ungdomsarbeider

Reidun Jofrid Kleppestrand,
reidun.jofrid.kleppestrand@katolsk.no
 Kontor 55 21 59 56
 Tlf 408 85 489

Menighetsmedarbeider

Anne Samuelsen,
anne.samuelsen@katolsk.no
 Tlf. 55 21 59 56

Kantor Amund Dahlen

amund.dahlen@gmail.com
 Tlf. 922 37 635

Sakristan Vu Thi Lac

Tlf. 981 80 363

Vaktmester Paul Nguyen

Tlf. 909 82 092

Fransiskus

Xaverius-søstrene,
 Marias Minde
 Tlf. 55 55 99 60

Søstrene av det

Hellige Kors,
 Marias Minde
 Tlf. 55 55 99 60

Missionaries of Charity

Nygårdsgaten 3
 Tlf. 55 21 59 70

Menighetsrådet

Alois Brodersen, formann
 Nguyễn văn Mến - leder
 tlf. 93230556
 Anne Samuelsen - nestleder
 Dorota Rzemkowska
 Ryszard Marek Ukrainski
 Eugene Sebastian
 Phan Hữu Long
 Stig Samnøy
 Miriam Araya
 Saúl Garcés Borques
 Hege Askvik
 Jacob Kooter Laading
 Luchino Larrazabal

Fra Førde

Marcin Fojcik
 Traute Dvergsdal

Fra Voss

Marisa Taylor
 Ewelina Wiczerzak

St. Paul Menighetsblad

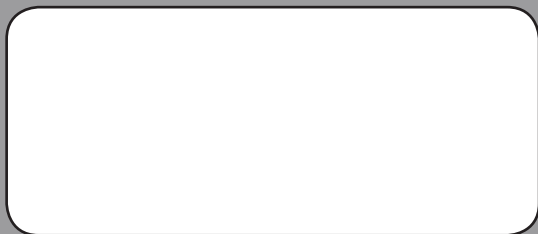
Nr. 2 november 2020. 50. årgang.
 Redaktør: Hege Askvik
 E-post: hege@askvik.com

Kontonr: 3624 07 60031

Formgivning: Redaksjonen

Trykk: Molvik Grafisk AS. Opplag: 6350

Frist for neste nummer: 20. februar 2021

Ved flytting, husk å melde adresseforandring! Ettersendes ikke ved varig adresseforandring, men returneres til avsender med opplysning om den nye adressen.

Returadresse: ST. PAUL KATOLSKE KIRKE,
Nygårdsgaten 3, 5015 BERGEN

Bønn i korona-krise

Herre, vi ber deg for alle syke, for alle redde, for alle i karantene, for alle de smittede:

På Hellig Olavs forbønn ber vi om liv og helse.

Vi ber for de døende at de må finne trøst og glede i troen på Kristi oppstandelse og det evige liv.

Vi ber for de døde, at de kan lovsynge deg med alle de hellige for ditt åsyn.

Hellige Olav, Norges evige Konge: Be for Kongen og hans hus og Kongens råd. Be for alle som har lederansvar i våre samfunn nå, om visdom og styrke. Be for folket ditt, at vi må bli verdige til Kristi løfter. Be at vi i denne krisetid erkjenner vår avhengighet av Gud vår Far, og aldri slutter å takke for livets gave. Be at vi tar imot den Hellige Ånds brennende, rensende kjærighet, så vi kan skinne Kristi lys og gi håp, trøst, hjelp og kjærighet til menneskene rundt oss.

Hellige Hallvard, be for de mest sårbare blant oss, du som ga ditt liv for Kristus i den svangre kvinnen.

Hellige Sunniva, be for dem som i denne tid er langt borte fra sine kjære, og for dem som nå opplever seg fremmede i en ukjent hverdag, at vi alle setter vår lit til Guds omsorg og kjærighet for oss.

Hellige Eystein, be for vår pave Frans og biskopene, for vår biskop Bernt, for prestene, for alle de troende som nå ikke kan feire messe. Be for oss i denne ørkentid, at vi i savnet øker vårt fellesskap og vår omsorg for hverandre i lengselen etter å kunne motta Kristi legeme.

I taknemlighet for våre styresmakter, for helsepersonell og andre i utsatte posisjoner, la oss be for dem om styrke og helse, visdom og utholdenhet, og at de får merke at hele folket nå står sammen med dem i kampen mot sykdommen.

La oss alltid få glede oss i håpet om din miskunn og evig liv, ved Kristus, vår Herre.

Amen.